

**בית העלמין הצבאי** כרחובות נטלה דממה כבדה. עשרות חיילים חובשי כומתות אדומות, מיועזים, לא מגולחים, יגעייעניים, ניצבו דום. נשים בלאו דימעותיהן לרגע. גברים כסופי שיער השפילו מבטיהם לרשא, שנרמס ברגלי האלפים.

בשער בית העלמין הופיע ישיש חבוש כובע אפור מקומט, נישען על מקל, בעל זקן שיבה ארוך, פנים מקומטים. שלושה חובשים מיהרו אליו. ניסו לתמוך בצעדיו המדשדשים לאורך השביל, לעבר חמש החפירות שנפערו באחת מפינות בית הקברות. הוא ניער אותם מעליו. הוסיף לפסוע לאט כשהוא מטה ראשו מצד לצד. לפתע פלחה צעקה מקפאתדם את דרי ממת בית העלמין. "איפה אתה, יא דודו? לאן הלכתו?" זעק הישיש כשהוא ממשיך לצעוד, ומניף את מקלו מעלה. "איפה



מכוסות, עמוסות זרייפרחים. קיבריהם של חמשת בני רחובות שנהרגו באסון. אחד דים מבנייהמישפחות עוד עמדו ליד הקבר רים, שומר בית העלמין כבר ניצב הכן לסגור את שער הברזל שבפתח. בקהל המצומצם שגור בלטו שני צעירים, חבושי שים כומתות צנחנים, בידיהם רובי נליק והם מתבוננים דומם בקיברו של דודו. היו אלה שניים מבני רחובות, בני פלוגתו של דודו. ברגע האחרון ממש, שניות ספורות לפני שהמריא המסוק הורה דודו לשלושה מחייליו לרדת. יחד איתם ירד גווס, איש חיל האוויר. "רדו מכאן מהר. חכו בשטח, הורה להם, והם מיהרו לגלוש מבעד לדלת האחורית של מסוק היטעור שמנועיו רעמו. בריצה מהירה נבלעו הי ארבעה בתוך ענן האבק האדיר. "אני לא יודע אם המזל היה למות או להישאר בחיים." אמר אחד מהם בבית

## סיפור חייהם ומותם של שניים מקורבנות אסון המסוק - וסיפורם של

## שני לוחמים שהיו צריכים לטוס במסוק והורדו ממנו ברגע האחרון

# היחידה שנמחקה



## קבר האחים של חמשת הרחובות, שגוייסו על ידי המ"פ"א מרחובות

העלמין, מול הקברים. "אני עומד כאן ליד הקבר של דודו, ולא מאמין שרק אחמול הוא עוד היה חי והציל לא בכוונה את החיים שלי. היום הוא מת, ואני לא יודע אם אני בחיים או לא." שעה ארוכה עוד ניצבו השניים ליד הקברים הרעננים. הם סיפרו על פלוגת הטירונים, בני מחזור מאי הנחשב כבעייתי. "כשירדנו מהמש"איות, סיפר אחד מהם, בכניסה לבסיס הטירונים של הצנחנים, הקיפו אותנו כמה

מבני רחובות שירתו בפלוגה ב' בחטיבת הצנחנים, הפלוגה של דודו.

### "הלכנו

### אחרי דודו"



**ביום הרביעי** האחרון, בשעת צהריים לוהטת, היו בפנינה המיוזרתית של בית העלמין של רחובות חמש חפירות

שבתאי מירושלים ושל כל שאר הלוחמים, אשר תעלומת מותם הנורא מעסיקה בימים אלה מומחים רבים בצה"ל.

אחד-אחד ליקט את הנערים מאוהלי הטרומטירונים בבסיסקליטה-ומיון. הי עובדה שהיה יליד רחובות, שהוריו הגיעו היישר לשכונת שעריים על כנפי מרבדי הקסמים, גרמה לכך שיעדיף ללקט מבין המתנדבים לצנחנים בחולים אנשי רחובות, כאלה שהכירו או שמע עליהם. שיבעה

אתה, יא דודו?" זו היתה, בוודאי, גם תגובתם של רבים מתושבי רחובות שהכירו, שמעו או ראו אייפעם את דודו כוכבי בן ה-27 מפקד פלוגת הצנחנים שנפגעה קשות באסון הי מסוק בשבוע שעבר. הישיש שזעק ב- בית הקברות היה סבו, ששכל את בנו שעל זמו נקרא דודו, בקרבות מילחמת הישיחור. דודו היה מפקדם של דויד בן-המו ימקנעם, של מנחם מכפרי-סבא. של